

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 105. Innocentii XI. Papæ decretum contra quotidiani Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

Sæc. XVII. vitæ. V. Joachimus Stegmanus edi-
 A. C. 1679. dit brevem disquisitionem circa SS. Tri-
 nitatis hostes, demonstrationem Chri-
 stianæ veritatis: commentaria in Evan-
 gelium S. Joannis, & magnum amicum
 honesti. VI. Adamus Nicolai publici
 juris fecit carmen Græcum de Passio-
 ne, morte & sepultura Christi, de no-
 titia Dei acquisita, & de Vesta Bar-
 bara &c. VII. Henricus Kipping scrip-
 sit Historiam universalem, auctarium
 ad Pappi epitomen Historiæ Ecclesia-
 sticæ, exercitationes de S. Scriptura,
 librum de Cruce & Cruciaris, exerci-
 tationes de creatione, & antiquitates
 Romanas.

§. CV.

*Innocentii XI. Papæ decretum contra
 quotidianam Communionem.*

*Argentre
 Coll. Jud.
 t. 3. p. 346.
 Vid. supra
 l. 200. §. 67.
 s. 60. p. 712.*

Ineunte hoc anno Domini millesimo
 sexcentesimo septuagesimo nono In-
 nocentius XI. Pontifex Maximus tol-
 lendis omnibus corruptelis, perversis-
 que doctrinis penitus eliminandis im-
 moto studio institit: Adhucdum autem
 acriores controversiæ circa librum de
frequenti communione inter Doctores fer-
 vebant, cujus contentions primam
 occasionem dederat Petrus de lesmai-
 sons Jesuita Gallus, qui in exiguo tractatu
 ex

ex Actis Apostolorum c. 2. v. 4. 6. Ba-
 fileensi & Tridentina Synodo, & ex
 S. Thomæ aliorumque Patrum aucto-
 ritate frequentem commendabat com-
 munionem. Verum, ut diximus, Ar-
 naldus hunc tractatum refellens, præ-
 fatum Jesuitam de SS. Patrum di-
 ctis perperam allegatis arguebat, ei-
 dem objiciens, quod Arnoldi Carno-
 tensis Sermonem de Cœna Domini
 S. Cypriano, Augustini verba S. Hilario,
 Genadii Massiliensis & D. Ambrosii dicta
 Augustino & Theophylacti verba Atha-
 nasio adscripsisset, ac insuper ostendere
 nitebatur, quod quamvis in primitiva
 Ecclesia frequens communio fuerit usi-
 tata, & alii singulis Dominicis, alii
 aliquoties per hebdomadam, alii etiam
 quotidie S. Cœna usi fuerint, nihilo-
 minus sancti Patres dignam præpara-
 tionem urgere non destiterint, nec om-
 nes promiscue ad cœnæ usum esse ad-
 mittendos monuerint. Tum divulgato
 Arnaldi libro, quamvis hic sexdecim
 partim Archipræsulum partim Episco-
 porum, necnon viginti quatuor Theo-
 logorum elogiis munitus esset, mox
 varii contra illius doctrinam calamos
 suos acuerunt, atque inter alios præ-
 cipue Petavius eam insectatus est, &
 Theophilus Raynaldus Arnaldum in
 tractatu adversus frequentem commu-
 nio-

Sæc. XVII.
 A. C. 1679.

*Bevereg. in
 Cod. Can.
 vind. l. 2.
 c. 3. §. 4.
 & seqq.*

*Tom. 4.
 p. 217.
 Tom. 18. op.*

Hist. Eccles. Tom. LXIV.

Z

nio-

Sæc. XVII. nionem fidelium pietati frigidam afflu-
A. C. 1679. disse, & panem quotidianum Eucharis-
 ticum in annuotinum, & tardiozem ad-
 huc commutasse &c. scripsit: Enim-
 vero Franciæ Episcopi datis ad Urba-
 num VIII. & Innocentium X. literis Ar-
 naldum vindicare nitebantur, ac quos-
 dam Romam ablegabant, qui præpedi-
 rent, ne hic liber censura Romana con-
 figeretur, nihilominus anno hujus sæ-
 culi sexagesimo tertio omnia illius exem-
 plaria, quotquot a Typographo non-
 dum fuerant divendita, Parisiis palam
 flammis tradita fuere, ac ipsemet Ar-
 naldi liber anno ejusdem sæculi nona-
 gesimo ab Alexandro VIII. censura per-
 strictus est: Attamen eodem zelo, quo
 Ecclesia Sacræ Communionis usum ni-
 mis infrequentem damnavit, etiam In-
 nocentius XI. quotidianæ Communionis
 usum, aliasque ejusmodi corruptelas
 eandem comitantes abrogare voluit,
 quapropter Sacræ Congregationis
 Cardinalium Concilii Tridentini Inter-
 pretum die decima quinta Februarii
 præcepit, ut sequens decretum promul-
 garet: „Cum ad aures sanctissimi
 „D. N. fide dignorum testimonio per-
 „venerit, in quibusdam diæcesibus vi-
 „gere usum quotidianæ Communionis
 „etiam in feria sexta parascevæ, & similes
 „affirmari, eandem quotidianam com-
 „mu-

Sæc. XVII.
A. C. 1679.

„unionem præceptam esse a jure di-
 „vino; quin etiam in illius administra-
 „tione aliquos abusus inolevisse, vi-
 „delicet, quod aliqui non in Ecclesia,
 „sed in privatis oratoriis, & domi, imo
 „cubantes in lecto, & non laborantes
 „ulla gravis infirmitatis nota sumant
 „sacrosanctam Eucharistiam, quam ar-
 „gentea theca inclusam in crumena aut
 „secreto illis deferunt Sacerdotes sæ-
 „culares, aut Regulares, alique in
 „communione accipiant plures formas,
 „ac particulas, vel grandiores solito;
 „ac tandem quis confiteatur peccata ve-
 „nialia simplici sacerdoti non approbato
 „ab Episcopo aut ordinario. Cum au-
 „tem hæc Sanctissimus considerata
 „commiserit S. Congregationi Cardina-
 „lium Concilii Tridentini interpretum,
 „eadem S. Congregatio, prævia ma-
 „tura discussione super prædictis una-
 „nimi sententia ita censuit. Etsi fre-
 „quens, quotidianusque sacrosanctæ
 „Eucharistiæ usus a SS. Patribus fue-
 „rit semper in Ecclesia probatus, nun-
 „quam tamen aut sæpius illam perci-
 „piendi, aut ab ea abstinendi, certos
 „singulis mensibus, aut hebdomadis
 „dies statuerint, quos nec Concilium
 „Tridentinum præscripsit, sed quasi
 „humanam infirmitatem secum reputa-
 „ret, nihil præcipiens, quid cuperet

Z 2

„tan-

Sæc. XVII. „tantum indicavit; cum, inquit, opta-
A. C. 1679. „ret quidem sacrosancta Synodus, ut in
 „singulis missis fideles adstantes sacramentali
 „Eucharistiæ perceptione communicarent;
 „idque non immerito; multiplices enim
 „sunt conscientiarum recessus, variae
 „ob negotia spiritus alienationes, multae
 „e contra gratiæ, & Dei dona parvulis
 „concessa, quæ cum humanis oculis
 „scrutari non possumus, nihil certe de
 „cujusque dignitate, atque integritate
 „& consequenter de frequentiori aut
 „quotidiano vitalis panis esu potest
 „constitui. Et propterea, quod ad ne-
 „gotiatores ipsos attinet, frequens ad
 „sacram alimoniam percipiendam ac-
 „cessus, Confessariorum secreta cordis
 „explorantium judicio est relinquenda
 „dus, qui ex conscientiarum puritate
 „& frequentiæ fructu, & ad pietatem
 „progressu Laicis negotiatoribus, &
 „conjugatis, quod prospicient eorum
 „saluti profuturum; id illis præscribere
 „debebunt. In conjugatis autem hoc
 „amplius animadverterent, cum B.
 „Apostolus nolit eos invicem fraudari,
 „nisi forte ex consensu ad tempus, ut
 „vacent orationi, eos serio admoneant,
 „tanto magis ob sacratissimæ Eucharis-
 „tiæ reverentiam continentiae vacan-
 „dum, puriorique mente ad cælestium
 „epularum communionem esse conveni-
 „entem

„niendum. In hoc igitur pastorum di- Sæc. XVII.
 „ligentia potissimum invigilabit, non A. C. 1679.
 „ut a frequenti aut quotidiana sacræ
 „communione sumptione, unica præ-
 „cepti formula aliqui deterreantur, aut
 „sumendi dies generaliter constituan-
 „tur, sed magis, quid singulis permit-
 „tendum per se, aut Parochos seu
 „confessarios sibi decernendum putet:
 „illudque omnino provideat, ut nemo
 „a sacro convivio, seu frequenter, seu
 „quotidie accesserit, repellatur; & ni-
 „hilominus det operam, ut unusquis-
 „que digne, pro devotionis & præpa-
 „rationis modo, rarius aut crebrius
 „Dominici Corporis suavitatem degu-
 „stet. Itidem Moniales quotidie S.Com-
 „munionem petentes admonendæ e-
 „runt, ut in diebus ex earum ordinis
 „instituto præstitutis communicent, si
 „quæ vero puritate mentis eniteant, &
 „fervore spiritus ita incaluerint, ut
 „dignæ frequentiori aut quotidiana
 „sanctissimi sacramenti perceptione vi-
 „deri possint, id illis a Superioribus
 „permittatur. Proderit etiam præter
 „Parochorum & Confessariorum dili-
 „gentiam, opera quoque concionato-
 „rum uti, & cum eis constitutum ha-
 „beri, ut cum fideles ad sanctissimi
 „sacramenti frequentiam (quod facere
 „debent) accesserint, statim de magna
 Z 3 „ad

Sæc. XVII. „ad illud sumendum præparatione ora-
A. C. 1679. „tionem habeant, generatimque osten-
 „dant, eos qui ad frequentiore[m] aut
 „quotidianam salutiferi cibi sumptio-
 „nem devoto studio excitentur, de-
 „bere, sive Laici negotiatores sint, sive
 „conjugati, sive quicumque alii suam
 „agnoscere infirmitatem, ut dignitate
 „sacramenti, ac divini iudicii formi-
 „dine discant cælestem mensam, in qua
 „Christus est, revereri: & si quando
 „se minus paratos senserint, ab ea ab-
 „stinere, seque ad maiorem præpara-
 „tionem accingere. Episcopi autem,
 „in quorum Diæcesibus viget hujus-
 „modi devotio erga sanctissimum sacra-
 „mentum, pro illa gratias Deo agant,
 „eamque ipsi adhibito prudentiæ & ju-
 „dicii temperamento alere debebunt,
 „& ab eorum officio postulari, sibi ma-
 „xime persuadebunt, nulli labori aut
 „diligentiæ parcendum, ut omnis irre-
 „verentiæ & scandali suspicio in veri-
 „& immaculati agni perceptione tolla-
 „tur, virtutesque ac dona in sumenti-
 „bus augeantur. Quod abunde con-
 „tinget, si ii, qui devoto hujusmodi
 „studio, divina præstante gratia tene-
 „tur, seque sacratissimo pane frequen-
 „tius refici cupiunt, suas vires expen-
 „dere, seque probare cum timore &
 „charitate assueverint. Quibus Chri-
 „stum

„stum Dominum, qui se fidelibus man- Sæc. XVII.
 „ducandum, & se pretium in morte A.C. 1679.
 „tradidit, atque in cælesti Regno se
 „præmium est daturus, precatur sacra
 „Congregatio, ut suam opem ad di-
 „gnam præparationem, & sumptionem
 „largiatur. Porro Episcopi & Parochi,
 „seu Confessarii redarguant asserentes,
 „communione quotidianam esse de
 „jure divino, doceant in Ecclesiis seu
 „oratoriis privatis, ex dispensatione,
 „seu privilegio Pontificis de manu sa-
 „cerdotis sumendam sanctissimam Eu-
 „charistiam, nec eam ullo modo dese-
 „rendam in crumena, aut secreto ad
 „existentes domi, vel cubantes in lecto,
 „quam ad infirmos, qui ad illam susci-
 „piendam ad loca prædicta accedere
 „non valeant, & ad eos, si ab Ecclesia
 „deferatur, publice, & cum pompa
 „juxta formam Ritualis Romani; si
 „vero ab Oratorio privilegiato, cum
 „forma decenti. Curent etiam, ut circa
 „communione feria sexta parascevæ,
 „Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Roma-
 „næ usus servantur. Insuper admo-
 „neant, nulli tradendas plures Eucha-
 „ristiæ formas seu particulas neque
 „grandiores, sed consuetas: non per-
 „mittant, ut venialium confessio fiat
 „simplici sacerdoti non approbato ab
 „Episcopo aut ordinario, si parochi &
 Z 4 „Con-

Sæc. XVII. „Confessarii etiam Regulares, aut qui
A. C. 1679. „cunque alii sacerdotes secus egerint.

„sciant Deo optimo Maximo rationem
„reddituros esse, neque defuturam Epi-
„scoporum & Ordinariorum justam ac
„rigorofam animadversionem in con-
„tra facientes, etiam Regulares, etiam
„Societatis Jesu, facultate ipsis Episco-
„pis, & Ordinariis per hoc decretum,
„per sedem Apostolicam specialiter at-
„tributa. „

„Et facta de promissis omnibus ac
„de verbo ad verbum relatione, sancti-
„tas sua approbavit, ac præfens decre-
„tum typis dari ac publicari voluit
„In quorum &c. „

§. CVI.

Varii libri a sacra Indicis Congregatione damnati.

*Abregé
Chron. de
l'Hist. Eccl.
tom. 3.
Argentre
l. c. p. 352.*

Eodem hoc anno die vigesima septima
Septembris S. Indicis Congregatio
sequentes proscripsit libellos. I. *Vn-*
dicata disciplina in Senonensi Diœcesi us-
tata circa impositionem publicæ pœnitenti-
propter peccata publica. II. *Novum Te-*
stamentum Christi Domini juxta editionem
Vulgatam Gallice redditum unacum diffe-
rentiis a textu Græco. III. *Specimina*
Moralis Christianæ, & moralis Diabo-
licæ, Authore R. P. F. Ægidio Gabrieli
S. T.